

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/76/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520010495
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1520010495.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivety Zelenayovej a sudkýň Mgr. Marcely Kosovej a JUDr. Márie Szabóovej, v trestnej veci obžalovaného T. Q., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 1T/54/2020 z 02.11.2020, na verejnom zasadnutí konanom 12. januára 2021 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/54/2020 z 02.novembra 2020 vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému

T. Q., nar.XX.XX.XXXX v P., T. republika,
trvale bytom Bratislava, B. XXXX/XX,
vo väzbe v ÚVV Bratislava od 29.04.2020

u k l a d á

podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, písm. n/ a § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., per analógiám, trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody obžalovaný zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vo zvyšnej časti napadnutý rozsudok zostáva nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom vyššie uvedeného prvostupňového súdu bol obžalovaný T. Q. uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 29.04.2020 v čase o 03.45 hod. v priestoroch Obvodného oddelenia PZ Petržalka - juh Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave V nachádzajúcich sa na O. ulici č. 22 v Bratislave - Petržalke príslušníkom PZ dobrovoľne vydal 1 kus plastového vrečka s obsahom bielej kryštalickej látky, ktorý bez oprávnenia prechovával, pričom v predmetnom plastovom vrečku sa nachádzal biely kryštalickej materiál s celkovou hmotnosťou 4.077 miligramov a s priemernou koncentráciou 73,7 % hmotnostných metamfetamínu

obsahujúci 3.005 miligramov absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 75 obvyklých jednorazových dávok drogy, pričom metamfetamín je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to bol prvostupňovým súdom odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. 1), písm. n), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., k trestu odňatia slobody v trvaní tri a pol roka a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, v mene obžalovaného, podal „bianco“ odvolanie 05.11.2020 (elektronickým podaním), teda v zákonnej pätnásťdňovej lehote od jeho oznámenia, ustanovený obhajca, bez bližšej špecifikácie s tým, že ho po doručení písomného vyhotovenia rozsudku dodatočne odôvodní. Aj ďalším osobne písomným podaním zo 16.11.2020, prostredníctvom zvolenej obhajkyne, podal odvolanie obžalovaný a to proti výroku o treste s odôvodnením, že má za to, že uložený trest je neprímerane prísny a účel trestu je možné dosiahnuť aj uložením alternatívneho trestu alebo uložením trestu kratšieho trvania s poukazom na to, že bol doposiaľ len jedenkrát súdne trestaný a to za prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za čo mu bol trestným rozkazom z 05.04.2020 uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a predmetného zločinu sa dopustil v skúšobnej dobe tohto jediného odsúdenia za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Doterajší jeho život je preto možné hodnotiť ako riadny život, s výnimkou uvedeného odsúdenia. Pred uvedeným odsúdením viedol riadny život, dopúšťal sa len priestupkov na úseku cestnej premávky. Uviedol, že v jeho prípade boli splnené podmienky na uloženie trestu pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, resp. alternatívneho trestu domáceho väzenia s poukazom na príslušné zákonné ustanovenia a na to vzťahujúce rozhodnutia NS SR. Potvrdil, že je pravda, že v páchaní ďalšieho trestného činu ho neodradilo predchádzajúce odsúdenie, zároveň však neplatí, že účel trestu u obžalovaného je možné dosiahnuť len uložením trestu odňatia slobody a to najmä vzhľadom na pomery páchatel'a a jeho doterajší život. Poukázal na to, že je nepochybné, že po výkone samotného trestu odňatia slobody sa odsúdený len ťažko zaraďuje do normálneho života, najmä ak ide o osobu s vysokoškolským vzdelaním, ktorý sa nestýka s osobami páchajúcimi trestnú činnosť. Vo všeobecnosti odsúdený má po výkone trestu odňatia slobody problém nájsť si pre neho vhodnú prácu, čo vyvoláva prípadné riziko, že bude, resp. by mohol páchať ďalšiu trestnú činnosť. Práve tomu by malo zabrániť uloženie alternatívneho trestu. Uviedol tiež, že sú u neho dané mimoriadne dobré možnosti nápravy, najmä vzhľadom na jeho dosiahnuté vzdelanie, doterajší život a aj rodinné prostredie. Práve v takomto prípade by sa prehýbali všetky negatívne aspekty uloženia trestu odňatia slobody. S poukazom na účel trestu a zákonné ustanovenia pre ukladanie druhu trestu a jeho výmery a vzhľadom na § 39 ods. 1 Tr. zák. navrhol tiež, že bolo a je možné, s ohľadom na všetky okolnosti prípadu, uložiť mu trest za použitia § 39 ods. 1 Tr. zák., keď v prvom rade poukázal na to, že páchatel', ktorý sa prizná k trestnému činu a jeho spáchanie úprimne oľutuje, čo v jeho prípade bolo splnené, prejavuje tým istú dávku racionality (zväčša pod ťarchou dôkazov), ale aj uvedomelosti. Nielenže tak formálne „získava“ poľahčujúcu okolnosť, ale je aj v materiálnom očakávaní zmierlivejšieho prístupu súdu k nemu, pri ukladaní trestu. Uviedol tiež, že ak navyše obžalovaný prizná svoju vinu pred začatím procesu dokazovania na hlavnom pojednávaní, nepochybne tak koná v snahe získať ďalší benefit a to možnosť uloženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Argumentoval tiež v tejto súvislosti judikatúrou NS SR riešiaceho obdobnú problematiku a preto má za to, že po prijatí jeho vyhlásenia o vine, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, bolo možné použiť ustanovenie § 39 Tr. zák. a tak znížiť mu trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok v rozsahu, v akom bol napadnutý zrušil a vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest domáceho väzenia, alternatívne trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu dolnej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby.

V súlade s ustanovením § 314 Tr. por. bolo odvolanie obžalovaného zaslané procesnej strane, ktorá by mohla byť rozhodnutím o odvolaní priamo dotknutá, v danom prípade okresnej prokuratúre na prípadné vyjadrenie, čo ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu nevyužila.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, zvolená obhajkyňa predložila súdu potvrdenia o zlom zdravotnom stave matky a starej matky obžalovaného, konkrétne prepúšťacie správy zo 16.09.2020 a 30.11.2020 a v konečnom návrhu zotrvala na písomných dôvodoch odvolania s tým, že u obžalovaného

sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestnej sadzby, vzhľadom na postoj obžalovaného k trestnej činnosti a jeho vyhlásenie o vine, nakoľko trest uložený prvostupňovým súdom je prísny a nemal by zasahovať do života jeho rodiny. Prokurátorka uviedla, že prvostupňový rozsudok považuje vo výroku o treste za zákonný a spravodlivý a navrhla odvolanie obžalovaného zamietnúť ako nedôvodné. Obžalovaný záverom opätovne oľutoval svoje konanie s tým, že sa naozaj poučil a už sa to nikdy nestane a prihovára sa, aby mu bol trest zmiernený.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaný uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady a to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t.j. dovolania.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods.1, písm. e/ Tr. por. odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj, ak je uložený trest neprímeraný.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový súd konal na základe podanej obžaloby prokurátora, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. na rovnakom skutkovom základe, ako v napadnutom rozsudku, pričom pred súdom prvého stupňa boli vykonané na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na

objasnenie skutkového stavu veci, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto okresný súd správne vyhodnotil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Senát odvolacieho súdu primárne poukazuje na to, že skutok popísaný v napadnutom rozsudku sa stal a spáchal ho obžalovaný T. Q. spôsobom v ňom popísaným. Nemá preto pochybnosti, že skutkové zistenia uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku sú v súlade so stavom veci a je nimi preukázané, že obžalovaný v kritickvej dobe a nezákonným spôsobom, uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku neoprávnene zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku.

Zločinu nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. sa dopustí ten, kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

V prejednávanej trestnej veci obžalovaný T. Q. po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. urobil na hlavnom pojednávaní okresného súdu 02.11.2020 vyhlásenie, že je vinným zo spáchania skutku, ktorý úprimne ľutuje a nikdy viac sa to nestane a po zákonom poučení odpovedal kladne na otázky položené mu súdom v zmysle § 333 ods. 3, písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por., bol poučený podľa príslušných zákonných ustanovení § 257 ods. 5 až 8 Tr. por. o následkoch svojho vyhlásenia. Prokurátor navrhol toto vyhlásenie obžalovaného prijať a súd následne uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo žalovaného skutku a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný T. Q. urobil na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom 02.11.2020 vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., súd druhého stupňa preskúmal zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného a zistil, že v tomto smere konal okresný súd správne a neporušil žiadne procesné ustanovenia. Priznanie viny bolo teda prijaté súdom prvého stupňa v súlade so zákonom a stalo sa nemenným.

Keďže okresný súd nemal dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe, preto priznanie viny obžalovaným T. Q. považoval za logický dôsledok dôkazného stavu zisteného a prezentovaného prokurátorom v obžalobe. Logickým dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného že je vinný, bol aj ďalší postup súdu, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny.

Nakoľko na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom nebolo vykonané dokazovanie súvisiace so skutkovými zisteniami obžaloby, nemohol ani krajský súd, ako súd odvolací, preskúmať, zasahovať, meniť, či prípadne spochybňovať skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa, prezentované vo výroku o vine v napadnutom rozsudku a v tejto časti obžalovaný ani nebol oprávnený na podanie odvolania.

Súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom i v časti ustálenia právnej kvalifikácie protiprávneho konania, keď u obžalovaného T. Q. ho kvalifikoval ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., nakoľko úmyselným konaním v mieste, čase a za okolností uvedených vo vymedzenom skutku zadovážil a prechovával a následne aj dobrovoľne vydal 1 kus plastového vrečka s obsahom bielej kryštalickej látky, ktorý bez oprávnenia prechovával, pričom v predmetnom plastovom vrečku sa nachádzal biely kryštallický materiál s celkovou hmotnosťou 4.077 miligramov a s priemernou koncentráciou 73,7 % hmotnostných metamfetamínu obsahujúci 3.005 miligramov absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 75 obvyklých jednorazových dávok drogy, pričom metamfetamín je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Napokon odvolaním obžalovaného bol napadnutý len výrok o treste, povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným ustanovením § 317 Tr. por., bolo preskúmanie odsudzujúcej časti napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo

tomuto výroku, pričom dospel k záveru, že okresným súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody bol sice uložený v súlade so zákonom, ale je neprimeraným.

Pokiaľ ide o odsudzujúcu časť napadnutého rozsudku, odvolací súd zistil, že v tejto časti bolo odvolanie obžalovaného dôvodné a to práve aj s prihliadnutím na postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti a rozsah ním podaného odvolania a tým aj obmedzenej prieskumnej povinnosti odvolacieho súdu.

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody, alebo povinnosť súdu ukladať len trest odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd musí obligatórne prihliadnuť na všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a/ - o/ Tr. zák. a prirážajúce okolnosti podľa § 37 písm. a/-m/ Tr. zák.

Podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, prirážajúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatela v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu;

Podľa § 39 ods. 4 Tr. zák. v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Podľa § 48 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody sa vykonáva diferencovane v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody (ďalej len „ústav na výkon trestu“) minimálneho, stredného alebo maximálneho stupňa stráženia.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/Tr. zák. súd zaradí páchatela na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred

spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Podľa § 321 ods.1 písm. e/ Tr. por. odvolací súd napadnutý rozsudok zruší, ak je uložený trest neprímeraný.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 2, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Okresný súd vo vzťahu k obžalovanému súd zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., teda že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a aj že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, na strane druhej, ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., teda že už bol v minulosti súdne trestaný a tak ukladal obžalovanému trest pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. pri spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby.

Pokiaľ ide o druh trestu ukladaný obžalovanému, postupoval odvolací súd obligatórne vychádzajúc z toho, že ak ide o trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona prevyšuje 5 rokov, súd musí obligatórne ukladať trest odňatia slobody (§ 34 ods. 6 Tr. zák.). Navyše uvedený trest musí byť nepodmienečný, nakoľko v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zák. ustanovenie odseku 1 (podmienečný odklad výkonu trestu odňatia slobody) sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 0T/60/2020 z 05.04.2020 právoplatne dňom 05.04.2020 uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Z tohto vyplýva, že v posudzovanej veci, za teraz stíhaný skutok, ktorý spáchal 29.04.2020 bolo možné obžalovanému uložiť len nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože uloženie iného druhu trestu to priamo vylučuje Trestný zákon.

Pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému T. Q. odvolací súd opätovne dôsledne zvažoval všetky vyššie uvedené hľadiská pre ukládanie druhu trestu a jeho výmery, s poukazom aj na odvolacie námietky obžalovaného. Obligatórne pritom opätovne u neho zvažoval všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a/ - o/ Tr. zák. a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. a/-m/ Tr. zák. Zistil tak zhodne s prvostupňovým súdom, že obžalovanému je potrebné priznať dve poľahčujúce okolnosti, že sa priznal k spáchanému trestnému činu a tento aj úprimne oľutoval podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a aj podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, ako vyplýva zo zápisníc o jeho výsluchoch v prípravnom konaní. Zhodne s prvostupňovým súdom priznal obžalovanému priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., teda že už bol za trestný čin odsúdený.

Odvolací súd preto opätovne dôsledne zvažoval všetky vyššie uvedené hľadiská pre ukládanie druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného T. Q., pri obligatórnom zvážení všetkých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností tak, ako je vyššie uvedené, pri zistení dvoch poľahčujúcich a jednej priťažujúcej okolnosti, zistil tak prevahu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v pomere 2:0.

Základná trestná sadzba odňatia slobody za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovania s nimi podľa § 172 ods.1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. je 3 roky až 10 rokov. Keďže obžalovaný T. Q. mal prevahu poľahčujúcich okolností postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., znižovala sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (3 roky až 7/8 roka).

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam odvolací súd pristúpil opätovne k zváženiu všetkých rozhodných kritérií pre ukládanie druhu trestu a jeho výmery obžalovanému T. Q. a k úvahám, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali jeho konanie, zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery

a možnosti jeho nápravy a akceptujúc aj jeho odvolacie námietky a v neposlednom rade aj jeho postoj k trestnej činnosti a aj vyššie uvedenú prevahu poľahčujúcich okolností.

Trestnoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016 pripustilo rozširovanie podmienok pri aplikácii Trestného zákona nad jeho rámec zákona, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu. Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Dôvodom použitia analógie je podmienenosť mimoriadneho zníženia trestu oboma procesnými úpravami na rovnakom princípe, ktorý umožňuje obžalovanému vzdať sa dokazovania na hlavnom pojednávaní. Kým v prípade dohody o vine a treste môže takto obvinený získať mimoriadne znížený trest už na základe samotnej dohody, ktorú v opačnom prípade nemusí uzavrieť a v prípade neschválenia dohody súdom sa obvinený vracia do štandardného režimu dokazovania viny v súdnom konaní, v prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastanú účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Tr. por. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu, čo bude prichádzať do úvahy len výnimočne a navyše, keďže tu ide o príslušnú časť rozhodnutia súdu prvého stupňa, dovolanie môže podať len minister spravodlivosti (pozri R 12/2017). Je potom namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine, prípadne rovnako právne rovnocenného vyhlásenia o nepopretí spáchania činu, mal možnosť (nie povinnosť) pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste. Dokonca, keďže ide o uznanie viny bez garancie alebo predpokladu určitého pre obžalovaného priaznivého rozhodnutia o treste, možnosť mimoriadne znížiť trest je ešte dôvodnejšia. Ide o procesnú logiku vzdania sa práva na kompletné súdne konanie, v rámci ktorej je vhodné a vecne správne umožniť mimoriadne zmiernenie trestu.

V danom prípade tak odvolací súd postupoval, aplikoval uvedené zjednocovacie stanovisko na predmetný prípad obžalovaného T. a vzhľadom na zmierňovacie zákonné ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. opätovne obžalovanému znížil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, teda na dva roky odňatia slobody, pričom takto uložený trest odňatia slobody vychádza zo zásad ukladania trestov zmysle ustanovenia § 34 Tr. zák. a zahŕňa tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Akceptoval tak odvolacie námietky obžalovaného, pokiaľ namietal vzhľadom na okolnosti a rozsah spáchanej trestnej činnosti, že trest uložený prvostupňovým súdom bol neprimerane prísny.

Čo sa týka osoby obžalovaného, jeho pomerov a možnosti nápravy, treba podotknúť, že ide o páchatel'a, ktorý bol doposiaľ len jedenkrát súdne trestaný, ako vyplýva z vyššie uvedeného odsúdenia Okresným súdom Bratislava V sp. zn. OT/60/2020. Predmetný, teraz stíhaný skutok spáchal obžalovaný počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, čo bol dôvod, pre ktorý bolo nutné obžalovanému ukladať nepodmienný trest odňatia slobody.

Odvolací súd dodáva, že uložený trest je aj v súlade so zásadou, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému zločinu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia) a zahŕňa tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Keďže zrušením výroku o treste bolo potrebné zrušiť aj výrok o spôsobe jeho výkonu, v súlade so zákonom bol obžalovaný tak, ako rozhodol správne okresný súd, že na výkon trestu odňatia slobody

zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, zodpovedajúco ustanoveniu § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pretože obžalovaný nebol doposiaľ (v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu) vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vo zvyšných, týmto rozsudkom nezmenených výrokoch, napadnutý rozsudok okresného súdu zostal nedotknutý, teda vo výroku o vine a právnom posúdení skutku, nakoľko tieto výroky jednak ani neboli a ani nemohli byť odvolaním obžalovaného napadnuté, ale boli uložené aj plne v súlade so zákonom.

Na základe vyššie uvedených úvah a na základe odvolania obžalovaného, odvolací súd rozhodol spôsobom vyplývajúcim z výrokovej časti tohto rozsudku, pričom v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. mal krajský súd dostatok podkladov pre vlastné rozhodnutie.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.